

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Allinge Røgtrykkeri.

Avertisementsprisen er pr. Petitline
for Inserter paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
Efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 148

Fredag den 4. Avgust 1916

4de Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Eksemplets Magt.

—o—

„Hvorledes skal jeg opdrage min
Søn, saa at han bliver et godt Men-
neske og følger den rette Vej?“
spurgte en Fader en Ven.

„Ved at gaa den selv“, var det
fornuftlige Svar.

Dette minder om den gamle Lods,
der var ude og morede sig med at
sejle i Skærgaarden sammen med
sin Søn, hver i sin lille Baad. Da
det begyndte at blæse, og Møkel
faldt paa, raabte Sønnen til ham:
„Nu maa du sejle først og vise mig
Vejen, Far!“ Først da forstod Fa-
deren, hvor let det kunde gaa galt
med Sønnen.

Dersom Fædre altid erindrede, at
deres Sønner kommer sejlene efter
dem mellem Livets Klipper og Skær,
med hvilken Forsigtighed og Om-
tanke vilde de da ikke sejle af Sted,
hver Gang det var vanskeligt at
klare sig. De aller fleste Sønner
følger i Faderens Fodspor. Ryger
og drikker han, saa vil de prøve
det samme. Er han hidsig og op-
farende, saa vil de ligne ham deri.
Hvad de ikke har faaet i Arv, vil de
oplæres til som Følge af Eksemplets
Magt.

Det store Ansvar, enhver har for
sine Børns Fremtid, skulde lede alle
Fædre til at agte nøje paa sig selv
og til at beherske sine Følelser til
det yderste. Sløvhed i denne Hen-
seende medfører ikke alene Fare for
en selv, men ogsaa for Sønnerne,
der saa gerne følger i Faderens Fo-
dspor.

Naar man drømmer — og gaar i Søvn.

—o—

I svindne Tider satte man Drøm-
mene i Forbindelse med overnatu-
rlige Kræfter og tillagde dem en over-
ordentlig Betydning. Man saa i dem
et Varsel fra Guderne eller en Aaben-
baring af tilkommende Ting, hvorfor
man til deres Forklaring havde sær-
lig uddannede Mænd, de saakaldte
„Drømmetydere“. Men den stigende
Oplysning har forlængst kuldcastet
denne Opfattelse. Nu ser man ikke
længere i Drømme noget overnatu-
rligt, men helt naturlige Fænomener.

Trods det nyere Syn paa Drøm-
mene kan det dog ikke nægtes, at
at de frembyder mange mærkelige
Sider. Ikke sjældent hænder det,
at den sovende foretager mere eller
mindre udviklede Handlinger eller
Bevægelser, hvorved Sanserne maa
være medvirkende, uden at han dog
ved Opvaagningen har den mindste
Erindring om, hvad han har fore-
taget.

Til Belysning af disse dunkle Fo-
reteelser skal vi — efter et norsk
Blad — fremdrage nogle mere eller
mindre ejendommelige Tilfælde.

Det er ikke usædvanligt, at en,
der ligger og sover med Arme og
Ben udenfor Dynen, drømmer, at
han gaar ude paa Gaden i bidende
Kulde, medens den, der ligger alt-
for varmt, bilder sig ind at vandre
paa et glødende Krater. En Mand,
der sov for vel aflaset Dør, drømte,
at han blev overfaldet af en Røver,
som greb ham voldsomt i den højre
Arm. Det viste sig, at det var hans
egen venstre Haand, der under Søvn-
en var kommet til at klemme den
højre Arm og havde fremkaldt Fore-
stillingen om Overfald.

Et lignende Tilfælde forefaldt for
en Del Aar siden paa en Gaard i
Norge. Der var kommet Underret-
ning om, at Bjørnn var set oppe
i Skoven, og Egnens Folk traf straks
Forberedelser til næste Dag at fore-
tage en Jagt paa den ubudne Gæst.
Især var et Par Drengene paa Gaar-
den levende optaget af den usæd-
vanlige Begivenhed. Om Natten laa
de sammen. I Søvn begyndte den
ene at sprælle og sparke voldsomt
og vilde tilsidst fare ud af Sengen,
hvorfor den anden med et kraftigt
Tag vilde holde ham tilbage. I det
samme udstødte den urolige Fyr et
Rædselsskrig og vaagnede. Han for-
klarede da, at han havde drømt, at
Bamsen var lige i Hælene paa ham,
og da Kammeraten greb ham i Ryg-
gen, syntes han tydeligt at føle Vild-
dyrets skarpe Kløer i sit Kød.

Det er bekendt, at man i Søvn
uden Spor af Afbrydelse kan fort-
sætte en Bevægelse, man i vaagen
Tilstand har gjort. Man har saale-
des Eksempler paa, at Kuske og
Styrmand med fuld Sikkerhed har
forlsat med at styre Vogn og Skude,
efter at de er faldet i Søvn. Der for-
tælles om en Lutspiller, at Søvn
overvældede ham en Aften under
Spillet, men at han en Stund fort-
satte fint og korrekt og først blev
vækket ved den Støj, Luten frem-
bragte da den faldt ned paa Gulvet.
Ogsaa en Korrekturlæser faldt under
sit Arbejde i Søvn, men vedblev at
relte med fuldkommen Nøjagtighed.

Sonnambulismen har endnu mær-
keligere Fænomener at opvise. Der
er staaende Eksempler paa at Ma-
tematikere i Drømme har fundet Løs-
ning paa Opgaver, de længe har
grundet paa, at Digtere under Søvn
har faaet de sublimeste Inspira-
tioner og Komponister undfanget de
skønneste Musikværker. Om en ung
Præst fortælles, at han ofte i sovende
Tilstand stod op, satte sig ved sit

Arbejdsbord og nedskrev Dele af
sin Prædiken, idet han hyppig fore-
tog Rettelser af Ord eller Vendin-
ger. Hans Omgivelser gjorde for-
skellige Forsøg for at forvise sig
om, at han virkelig befandt sig i en
hypnotisk Tilstand. Det Papir, han
skrev paa, blev saaledes lydløst om-
bytlet med et andet af samme Stør-
relse, eller man anbragte en mørk
Skærm mellem hans Øjne og Papi-
ret, uden at han ophørte at skrive
videre. At Folk kan stige sovende
til Hest og ride, har man ogsaa
løjrlige Eksempler paa. En Bonde-
mand, som plejede at være til Stede
ved nærmeste Bys Marked stod en
Nat op, klædte sig paa, gik ned i
Stalden, sadlede Hesten, satte sig
op og red af Sted i Retning af Byen,
øjensynlig for at tage til Markedet.
I fuldt Trav satte han af Sted og
vaagnede først, da Hesten standsede
ved en Port.

At Folk ogsaa kan tale i Søvn,
er jo heller ingen usædvanlig Fore-
teelse. En Mand drømte, at han saa
et Barn falde i Elven. Han fo' op,
kastede sig i Svømmetøj i Sengen,
greb fat i en Pude, behandlede den,
som om den var det druknede Barn,
svømmede ind til Land og lagde
den forsigtig fra sig paa den for-
mentlige Bred, hvorpaa han fremde-
les sovende med hakkende Tænder
og skælvende Stemme raabte: „Lad
mig faa en Dram, jeg blev saa
kold!“ Og uden at vaagne lagde
han sig igen til Hvile.

Man har ogsaa overraskende Eks-
empler paa, at en Person under son-
nambulistiske Anfald fuldstændig
udførte sin daglige Gerning. En
Herskabstjener var en Aften faldet
i Søvn i Køkkenet. Pludselig be-
gyndte han at gaa omkring og tale.
Han gik ind i Spisestuen, dækkede
nøjagtig Bordet og stillede sig som
sædvanlig med en Tallerken i Haan-
den bag sin Herres Stol. Der blev
han staaende, indtil den indbildte
Middag var færdig, lagde saa alle
Genstande tilbage paa deres Plads,
vandrede ind i sin Herres Sovevæ-
relse, som han gjorde i Stand til
Natten, laasede alle Husets Døre og
gik saa selv til Sengs. Hele Tiden
havde han græet med lukkede Øjne.
Der fortælles ogsaa om en Vintap-
per, at han under Tiden stod op om
Natten, i Mørket klædte sig paa gik
ned i Kælderen, tappede Vin af en
Tønde og saa gik op og lagde sig
igen, og om Morgenen havde han
ingen Erindring om sin natlige Færd.
Men en Gang vaagnede han i Kæl-
deren, og nu havde han i Mørket
den største Møje med at naa op
igen, skønt han uden Vanskelighed
i Søvn havde fundet Vejen ned.

Kaffe og The.

—o—

Maaske forekommer det mærkvæ-
digt, at man advarer mod overdre-
ven Brug af The og Kaffe, og ikke
desto mindre er det ganske rigtigt.

To Franskmand, Naturforskeren
Buffon og Digteren Voltaire, fortæl-
ler man, drak sig ihjel af Kaffe, og
det er sikkert, at Buffons zoologiske
Arbejde blev skrevet under stærk og
skadelig Stimulering af Hjernen, og
Stimuleringen skete ved Hjælp af
Kaffe. Medens en rask og stærk
Mand kan nyde et Par Flasker Vin
om Dagen uden øjeblikkelig Livsfare,
saa vil han ved at drikke de samme
Mængder Kaffe enten blive Idiot el-
ler snart dø af anden Sygdom.

For nogle Aar siden saa man en
Mand i London, som overdreven
Kaffedrikning havde gjort til en Krøb-
ling. Staklen kunde ikke røre sig,
men da han ingen Smerte følte, saa
drak han endnu den samme Kaffe-
mængde hver Dag.

Hvad The angaar, da er det jo en
kendt Sag, at mange Mennesker i
England og Rusland drikker saa
store Kvantiteter deraf, at deres For-
døjelse aldeles ødelægges, og Fare
for Livet opstaar.

Kaffe og The bør aldrig nydes for
Værme, ikke heller sent om Aftenen,
da det har Tendens til at frembringe
Søvnløshed. Naar det nydes for
Varme, ødelægges det endvidere Pep-
sinet (den vigtigste Bestanddel af
Mavesaften), heraf følger slet For-
døjelse, mange andre Forstyrrelser
i Legemet og Tab af Kræfter.

Mange af disse Fordøjelsesforstyr-
relser, der med deres Følgesygdom-
me er en sand Plage for en Mængde
Mennesker, hidrører efter mangfol-
dige Lægers Udsagn fra for varm
The og Kaffe, der drikkes 5—6
Gange om Dagen.

Blikkets Magt.

—o—

Den berømte Løvetæmmer Ambo-
roug blev en Dag i en Restaurant
spurgt af en af sine Bekendte, hvor-
ledes han bar sig ad for at faa Dy-
rene saa helt i sin Magt. „Jeg vi-
ser dem, at jeg ikke er det mind-
ste bange for dem“, svarede han,
og holder altid Blikket rettet paa
dem. Jeg skal for Resten straks give
Dem et Bevis paa Magten i mit Blik.“
Med disse Ord pegede han paa en
Herre, som sad ved et Bord lige i
Nærheden, og fortsatte: „Ser De den
Mand der? Jeg skal faa ham til at
rejse sig og komme hen til mig,
uden at jeg ytrer en Stavelse til
ham.“

Løvetæmmeren gav sig til at se
skarpt og gennemtrængende paa den
fremmede. Det varede ikke længe,
før denne rejste sig og langsomt
nærmede sig Løvetæmmeren. Da
han var kommet ganske nær, og
Amborough fremdeles mønstrede
ham skarpt, hævdede den fremmede
Herre med en rask Bevægelse Ar-
men og gav Amborough en kraftig
Ørefigen, idet han ganske rolig
sagde: „Hvis De fortsætter med at
stirre saa uforskammeret paa mig, skal
De snart faa en til“. Amborough
skal aldrig siden have forsøgt at
bruge et Menneske som Objekt for
Blikkets Magt.

Kvindeprydelsernes Historie.

—o—

Kvindernes ældste Prydelser var
Øreringe og Halsbaand. Romer-
inderne bar Ringe af Perler og Dia-
manter, og deres germanske Søstre
syntes at have haft den samme
Smag. Blandt de Prydelsesgenstande,
som — i det 9. Aarhundrede — en
frankisk Hertuginde, den hellige
Hathumodis, ved en Lejlighed neg-
tede at modtage, nævnes for øvrigt
Øreringe.

Længere frem i Tiden, da Hove-
det dækkedes af en Kappe eller Hue,
mistede Øreringene adskilligt af de-
res Betydning. I det 16. Aarhun-
drede kom de atter paa Mode og
har siden den Tid — om end med
nogen Afveksling — stadig staaet
højt i Gunst hos Kvinderne. Deres
Form har stadig skiftet, snart har de
været tynde og lette, snart massive
og tunge, og endelig har de enten
været glatte eller rigt prydede. Me-
tallet har været af Guld eller Sølv,
hvori Perler og Edelstene har væ-
ret indfattet.

Halsbaand brugtes af de ægypti-
ske Kvinder og var sædvanligvis sam-
mensatte af brogede Glasperler, un-
dertiden ogsaa af Muslinger, Elfen-
ben eller smaa runde Edelstene.
Disse Halsbaand slyngedes i utal-
lige Rækker omkring Halsen, der helt
dækkedes deraf. I Grækenland og
Italien derimod brugtes Perlehals-
baand eller Halsbaand fremstillede
af Guldtraad, der kun gik en Gang
omkring Halsen. Ofte fastgjordes
saa mange Smykker og Amuletter
dertil, at de dækkede hele Brystet.
Hos de germanske og skandinavi-
ske Folk brugtes allerede i de æld-
ste Tider massive Hals- og Armringe,
undertiden Baand af farvede Glas-
kugler, der senere utvivlsomt tilvir-
kedes i Udlandet.

I Middelalderen benyttede Euro-
pas adelige Damer ofte pragtfulde
Halskæder, der bares over den øv-
rige Dragt. I Italien anvendtes for-
uden den sædvanlige Guldkæde og-
saa Korallhalsbaand. Paa Ludvig den
15.s Tid begyndte man i de højere
Klasser at bruge Guldur og Lorg-
netter. Begge Ting fæstedes til en
Guldkæde omkring Halsen.

Tørklædet om Halsen, fastgjort
som det var med en Guldnaal, ud-
gjorde en virkelig Prydelse for den
kvindelige Dragt, men erstattedes
senere af Snørelivet. Dog er Tør-
klædet — om end i nogen ældre
Skikkelse — bevaret lige til vore
Tider.

Ringe og Armbaand, de senere i
Norden kaldte Armringe, er ligele-
des urgamle Prydelser. De findes
saavel hos Romerne og Grækerne
som hos Kelterne og omtales ofte
i gamle skandinaviske Sange og
Sagn. Særlig i Norden satte man
dem meget højt. Den sædvanlige
Belønning for et heldigt Skjaldedigt
var en Armring af Guld.

I Middelalderen, da Mændene for
længe siden havde ophørt at bære

Armringe, bares denne Prydelse stadig af Kvinderne. Da lange Ærmer kom i Brug i det 16. Aarhundrede, ophørte man at bruge Armbaand, men da Ærmerne i det 17. Aarhundrede atter blev korte, anvendtes Armringene igen. De lavedes i Almindelighed af Silke eller Fløj og smykkedes med Perler, Ædelstene og Medailloner. I Begyndelsen af det 18. Aarhundrede forsvandt Armbaandene, skønt den kvindelige Højtidssdragt da aldeles savnede Ærmer, men kom snart paa Mode igen, prægtigere og kostbarere end nogen Sinde før, sædvanligvis af Guld og Sølv.

Ogsaa Parasollen turde regnes til de kvindelige Prydelsesgenstande. De Solskærme, de fornemme Romerinder anvendte, bestod af kostbare Strudsjer eller malede Elfenbensskiver. De forstærkede var de mest almindelige i Middelalderen. Men fra Slutningen af det 18. Aarhundrede begyndte man at benytte en ny Slags Parasoller, der kunde udredes og sammenrulles. Denne Form blev den mest anvendte, og paa saadanne Parasoller ofredes der det fineste og mest udsøgte Kunstarbejde. Selve Stellet var sædvanligvis af Elfenben eller Træ og forgyldt eller malet, undertiden ofte prydet med kostbare Stene. For øvrigt bestod Parasollerne af Silke eller Papir med Miniaturmalerier i dæmpede Farver. Parasollerne har næsten uafbrudt været i Brug lige til vor Tid.

Ørets Finhed.

—o—

De fleste plejer at anse Øjet for vort fineste Sænsorgan, men der er dog ikke saa faa døve, der paastaar, at de hellere vil undvære Synet end Hørelsen. Der staar saaledes endnu Strid om, hvilket af de to vigtige Sænsorganer, man skal give Fortrinet. Hvis vi spørger om, hvilket af dem, der er mest fintmærkende, saa gaar maaske Øret af med Prisen. Professor Zahn skriver saaledes i sin Bog „Sound and Music“, at Øret overgaar langt Øjet i Opatfelsessevne. Medens Øjet saaledes kun raader over ca. 1½ Oktavs Fornemmelse, har et almindeligt Øre et Omfang paa 6 eller 7, og et fint udviklet Øre spænder endogaa over hele 11 Oktaver. Øvede Folk kan uden Vanskelighed skelne mellem 1/45 Del af en Tone, og øvede Pianister skal kunne finde 600 Nuancer inden for en enkelt Oktav.

Det er jo ogsaa en bekendt Sag, at vilde Naturfolk, ligesom de har skarpt Syn, ogsaa har en meget skarp Hørelse og kan høre paa lang Afstand, men ogsaa det civiliserede Menneske kan opdrage sit Øre til en overordentlig sikker, fin og stor Ydelse. Selv om nu ikke alle kan drive det til at opnaa lige saa fin Hørelse som de største Tonedigtere, saa kan dog meget opnaas, især hvis man opdrager sin Hørelse fra Barndommen af. Anlægget har sikkert alle, det er saaledes en Kendsgerning, skriver „Sundhedsbladet“, at det ganske unge Barn kan opfange Lyde, som mangan dygtig Musiker ikke kan høre.

En natlig Kamp.

—o—

Den havde hverken Familie eller Hjem; den havde ikke engang et Navn. Den var, tværtimod Slægtens Traditioner, født i et Hul i et udgaadt Træ, og dens Moder havde forladt den, da den var ganske lille. Den haarde Kamp for Tilværelsen, den derfor maatte føre, havde udviklet dens Legeme og dens Sanser i en for en Kat usædvanlig Grad.

Den var graa af Farve, og naar den jagede i Skumringen, faldt den fuldstændig sammen med Tusmørket. Rovdyrinstinktet, som hos Slægten, paa Grund af dens Degeneration, kun gav sig Udslag i lumsk Fejghed, var hos denne mægtige Kat kommet til Udvikling, og dens Ydre var præget deraf. Hovedet var kort og meget bredt, gjort endnu mere bredt af de enormt udviklede Tyggemuskler, der gav de smalle Kæber med de sylespidse Tænder en farlig Kraft; den lange Krop og de senestærkede Ben vidnede om Smidighed og Styrke.

Den saa med aristokratisk Foragt ned paa sine civiliserede Slægtninge, Huskallene, som den kun flygtigt kendte. Her i den udstrakte Gran-tykning vaagnede de slumrende Drifter, som den havde faaet i Arv fra sine Forfædre, og den blev en Vildkat — et Rovdyr af Katteslægten.

Skyggerne bliver lange, Skumringen falder paa. Den vilde Kat vaagner i sit Skjul under en gammel, mosgroet Vindfælde. Den viser sit røde Gab i et søvnigt Suk, hvorpaa den giver sig i Lag med sit omhyggelige Aftenoitte. Den gaar maaske ud til haarde Kampe — dens flængede Ører og forrevne Skind vidner om adskillige saadanne — og om kort Tid er den rimeligvis til- sølet af sit eget eller sit Offers Blod; men den sætter Renlighed højt og forbereder sig til den natlige Jagt ved en grundig Vask.

Saa lister den med indtrukne Kløer og lydløse Fjed ud i det tiltagende Tusmørke.

Alle Nerver er anspændte, medens den langsomt sniger sig afsted. Den har i sit Eneboerliv lært at betragte alt Liv som fjendtligt og er forsigtig. Den trykker sig fladt ned mod Jorden i samme Øjeblik som en Solsort flyver op. Væmmeligt, hvor de larmer, de Solsorte! Den elsker Stilheden, hader alt Spektakel.

Nu hører det tætte Granskjul op; den kommer til en lille Lysning i Skoven, tæt bevoxet med langt Græs. Dens skarpe Jægerøje opdager i Mørket et lille Pukt, der stødvis bevæger sig fremad: Hovedet af en Fasan, der rastløs spanker omkring, maaske søgende efter en Mage at dele en Del af sit Liv med.

Mygt og lydløst sniger Katten sig frem. Nu standser den og lytter; men den sagte Puslen af Fasanen er den eneste Lyd, den hører. Tilsyneladende er de to ene.

Fasanen buldrer med Vingerne og udstøder en forskræmt Kaglen; nu aner den Uraad; men for sent. Katten samler sig til Spring — med en halvkvalt Gurglen og en kort Basken med Vingerne gaar den pragtfuldt farvede Fasan ud af Livet.

Men fra dens modsatte Side kommer en langstrakt Skikkelse luskende med den friske Tæft af Fasan kildrende i Næseborerne. Vildkatten lugter ikke godt, men den ser og hører bedre; den hører det visne Græs hviske om en Fjendes Nærhed. Og da den ser et spidst Hoved med et luende Øje komme frem bag en Tue, slipper den sit Bytte med et Sæt, og den tænker et Øjeblik paa Flugt. Dens Hjerter hamrer af Angst for den enøjede Skikkelse bag Tuen, det eneste af de jagende Dyr, som den har Respekt for.

Da vaagner dens medfødte Trodsighed og vilde Had. Den krummer Ryggen og hvæser vildt, mere og mere vildt jo nærmere den Enøjede kommer.

I et lydløst Spring er den Enøjede over Katten. En frygtelig Hvæsen, iblandt en dump Snærren — saa bliver der atter stille.

Den gamle Ræv snapper Fasanen, som nu, ifølge Naturens udskrevne Lov, er hans Bytte, og iler mod Tykningen, tilfreds med sin letkøbte Sejr.

Pludselig føler han noget tungt falde paa sin Nakke og en sviende Smerte bag det ene Øre. — Det er den store Kats Kampmetode. Trods Biddets Ufarlighed smerter det meget, og da tillige Vildkattens skarpe Kløer trænger igennem Rævens Skind, bliver den vild af Raseri. Indtil nu har det fra den Enøjedes Side været en Kamp for Vinding — nu bliver det en Hævnaft. Den snapper rasende efter Katten og faar fat i dens lange Hale, som den i et Bid klipper over. Men Katten er følelsesløs af blind Vildskab og har ganske mistet sin sædvanlige Forsigtighed; den bider sig længere og længere nedad mod Rævens Strube, og den gamle, erfarne Ræv, der har blødt af mange Saar, ved, hvad det betyder, da den mærker en varm Strøm risle ned over Bryst og Ben. Den føler allerede sine Kræfter svinde. Da kaster den sig lynsnart om paa Ryggen, Vildkatten mister sit Tag, og en Knasen af Knogler vidner om dens Død.

Den gamle Enøjede slæbte sig møjsommeligt til sin Hule dybt inde i et dunkelt Granskjul, efterladende det Bytte, som den maatte betale med sit Liv. Den naaede kun til Sandbanken ved Hulens Indgang. Der drømte den en Drøm om en stille Maaneskinsnat og en smækker Hunræv — og døde.

Morgenens aabenbarede Nattens Hændelser for den unge Forstelev, der gik sin Runde. Han fulgte Blodsporet fra Kamppladsen og fandt den gamle Enøjede.

Han var ung nok til at beklage det Spild af Livskraft; men han var gammel nok i Skovene til at vide, at Naturen ødsler med Liv.

S. Højholt i „Kbh.“

Krigen og Jernbanerne.

—o—

„Det femte Vaaben“.

—

I de neutrale Lande, hvor man har det hele paa en vis Afstand, gør de færreste sig noget Begreb om, hvor overordentlig en Betydning, Jernbanerne har for Krigsførelsen. En Militærforfatter i Londonerbladet „Daily Express“ skriver, at det ikke er nogen Overdrivelse at paastaa, at Krigsførelsen før Jernbanernes Tid og Krigsførelse nu er to helt forskellige Ting.

Af oprække Hovedlinjerne for Jernbanernes Betydning i et moderne Felttog, vilde være det samme som at skrive en Afhandling om Nutidens Krigsførelse. Alle Mobiliserings- og Koncentrationsplaner er bygget paa Jernbegrundlag. Her gælder det ikke blot Jernbanenettet, dets Længde og dets Forgøinger, men Lokomotivernes Hestekræfter er lige saa vigtige Faktorer, hvortil saa kommer Forsyningen med rullende Materiel, Stationernes og Stationsomraadets Størrelse, Signalvæsnets Udvikling og forskelligt andet.

Det er indrømmet fra begge Sider, at Erzerums Fald skyldes den Omstændighed, at Tyrkerne manglede Jernbaner til at føre Forstærkninger frem med. „I vor Tid“, udtalte Generalfeltmarskal Hindenburg for nylig, „er Afstanden ikke længere nogen Hindring for Krigsførelsen; det gælder kun at have et tilstrækkeligt Jernbanenet til Raadighed“.

Et saadant System raadede Tyrkerne over, da de trængte ind i Belgien. I aarevis havde de — netop med et Felttog for Øje — bygget særlige strategiske Linier, flere af dem endog i al Hemmelighed. Og uden dette Hjælpemiddel vilde Belgiens og Nordfrankrigs Oversvømmelse med tyske Tropper i saa stor Hast have været en Umulighed. Paa den anden Side saa man, hvorledes Russernes Mangel paa Jernbaner

blev skæbnesvanger for dem under hele den første Del af Krigen.

Napoleon sagde en Gang: „En Hær marscherer paa sin Mave!“ I vore Dage provianterer Hæren saa vidt muligt ved Jernbanernes Hjælp. Dem er det, der fører Kanonerne, Ammunitionen og andre Krigsfornødheder frem, saa man i Nutidens Krige med Rette taler om en „Jernbanefront“ bag den egentlige Front. Og dens Opgave er at virke med den højest mulige Korrekthed og Præcision.

Men det maa heller ikke glemmes, at Jernbanerne er bleven et vigtigt Middel til at redde Menneskeliv, som ellers uhjælpeligt vilde have gaaet tabt. Siden Krigen begyndte, er det Materiale, som det røde Kors raader over, vokset til et Omfang, som man ikke tidligere havde tænkt sig Muligheden af. Og der hurtige Transport, som derved opnaas, betyder, at Titusinder af saarede Soldater uden Ophold bringes til Hospitalet, hvor de kan faa den bedste Pleje og Specialbehandling, mens de for ikke mange Aar siden vilde have været henvist til Behandling i Telte og Skure, som var opført i en Fart.

En Ting, som i de sidste Aar har lagt Beslag paa Strategers og Diplomaters Opmærksomhed, er Jernbanemagtens Indflydelse paa Sømagten.

Det nærmest liggende Eksempel er den berømte, endnu ikke fuldførte, Bagdadbane. Denne Linie i Forbindelse med en anden Jernbane i det nære Østen var bestemt til at danne en Indlandsrute fra Berlin og Wien til den persiske Havbugt, hvilket i Virkeligheden vil sige: til Indien og Ægypten. Saa længe som den britiske Sømagt hævder sin overlegne Stilling, er det umuligt for Tyskland at bruge Middelhavet til Transport af Soldater, Ammunition eller Proviant; men en Indlandsrute til det nære Østen i tysk-østrigske Hænder vilde ikke kunne kontrolleres og beherskes af den britiske Flaade. Og selv om den tyske Sømagt var ganske tilintetgjort, vilde en tysk Bagdadbane betyde en alvorlig Svækkelse af den britiske Sømagt.

„Denne Krig er en Jernbanekrig“, udtalte General Joffre allerede ved Felttogets Begyndelse. Tysklands heldige geografiske Beliggenhed er er bleven i høj Grad udnyttet ved dets tætte og fuldkomne Jernbanenet, som muliggør hurtig Overførsel af Tropper fra Øst til Vest eller omvendt i kritiske Øjeblikke, og disse Faktorer har for Tyskland haft lige saa stor Betydning som mange Armeekorps.

Fra Uge til Uge

—o—

Verdenskrigen

føres nu videre paa tredje Aar, og det glødende Had raser endnu usvækket mellem de krigsførende Nationer. Ingen af Parterne er dog tilsyneladende udmattet, tværtimod: Krigsteknikken udvikles mere og mere og Angrebene bliver vildere under en djævelsk Regu af Projektiler.

Antallet af Fanger, der hober sig op indenfor de respektive Lejre, er imponerende, og man undres over, hvorledes det er muligt at anbringe disse kolosale Masser. Det havde heller ikke været muligt, hvis man ikke havde studeret Oldtidens og Romerrigets Krigsførelse. Vor Tids Krigsfanger bliver derfor anbragt som en Slags moderne Slaver eller Trælle — ikke alene til Armeernes Brug ved Anlæg af Fæstningsværker, Veje og Jernbaner, men de benyttes ogsaa af Stat og Kommune og til Markarbejde. Hver lille Bondgaard har nu indrettet en eller flere tilgitrede Celler, hvor deres billige Arbejdskraft indespærres for

Natten. Den fri lønnede Arbejder er bleven en Saga, Socialismen har laaet et Grundstød. Og rejser de regerende Overhoveder ved Slavernes Hjælp endnu ikke Pyramider for de tapre Feltherrer, saa gennemføres dog storslåede Anlæg, Gravning af Kanaler, underjordiske Baneanlæg, der engang i Fremtiden vil staa som Undere.

Under Alexander og Cæsar tog man imidlertid Hensyn til Fangerens Kvalifikationer, i vor Tid tager man det ikke saa nøje — tværtimod — Akademikeren, Teologen, Juristen, maa saavel som den uuddannede Krigsfange grave Løbegrave og hyppigt Kartofler, Modeskræderen og Arkitekten muge i Svinestalden. Der er hverken Brug for Kunstneren, Virtuosen eller de kloge Hoveder i Nutidens Slavelejre.

Allerede forrige Aar arbejdedes der for at mildne Kaarene for i hvert Fald de af Krigen ukampdygtiggjorte Fanger ved disses Anbringelse i de neutrale Lande ved en Ordning mellem Røde-Kors Afdelingerne. Planer: vandt da særlig Tilslutning i Sveiz, hvor Patienterne anbragtes paa de mange ved Krigssituationen ledigblevne Hoteller. Ogsaa her i Danmark arbejdes der for at faa anbragt disse uheldigst stillede Individuer, af hvilke et stort Antal tuberkuløse Patienter vistnok nu bliver anbragt i Værløse-Lejren. Der tales om, at bornholmske Hoteller vil faa Inkvartering af nervesvækkede Krigsfanger; men Forhandlingerne er endnu i deres Vorden.

Post-Adressebogen.

Vi har til Gennemsyn faaet tilsendt den af Hrr. Postekspedienter Christensen og Lauritzen, Rønne, udgivne Post-Adressebog for Bornholm. Bogen er efter alt at dømme, fortrinligt udarbejdet og afhjælper et virkelig Savn. Alle Bornholmere særlig Forretningsfolk, vil faa Glæde og Nytte af denne lille Haandbog, og mange postale Forsinkelser, megen Strafporto og Ærgrelse vil i Fremtiden kunne undgaaes. Det er egentlig underligt, at vi med vore udviklede Postruter saa længe har kunnet undvære slig en lille Rette-snor, at Postvæsenet ikke for længe siden har taget Initiativet. Et fortrinligt Supplement til Bogen vilde et godt Bornholmskort med Almærkning af de forskellige Postdistrikters Omraader være. Hvor Sognene, som her, er delt mellem 3—4 forskellige Postkontorer, hvis Ruter er mer el. mindre indfildtre, vilde et Aukueligheds-Kort i høj Grad lette Forstaaelsen af Generalpostdirektoratets velvise Inddeling. Antagelig kommer Kortet i en senere Udgave.

Post-Bilen.

Det var ved Hasle Badehotel, da vi forleden var ude, for at se de sammenstyrtede Kulgruber, at vi første Gang traf den nye Postbil, „Colbergs-Bil“, som den populært kaldes. Den var netop paa Prøvetur med „Pressen“, der just indtog en Forfriskning paa Hotellet, mens Bilen, stor og bred, stod udenfor i Solskinnet, nymalet, støvet og prustende. Den er nu fra 1. Aug. gaaet i Post- og Passagefart mellem Hasle og Rønne. Først til næste Aar gaar Bilen videre til Allinge, men Hr. Colberg, der altid er forud med sin Reklame, mente, at det var rigtigst allerede nu at give Allingeboerne en lille Forsmag paa en Bileres Bekvemmeligheder, og inviterede os derfor med udsøgt Elskværdighed paa en Prøvetur ad den ny Landevej Hasle—Allinge.

Efter at være bleven anbragt paa de polstrede, fjedrende Sæder, rullede vi gennem Hasle Bys toppede Gader, der forresten nu, da Bilen er bleven en Virkelighed, er ifærd med at blive omlagt. Først da vi fik fast Landevejsgrund under Hju-

lene, sættes Farten op, og vi tog med Bravour Bakkerne. Overfor de faa Køreløjer, vi mødte, var Bilen saa galant at holde stille, men Hestene tog forresten ikke ringeste Noitis af Dyret.

Bilen har Plads til en halv Snes Personer, endv. er der Plads til fem i Postrummet, naar dette ikke benyttes. Paa Vejen, optog vi en Del hvidklædte Damer og fik saaledes ret hurtigt „alt optaget“. — Bilen vedligeholdes nu Forbindelsen Hasle — Rønne 2 til 3 Gange daglig og modtager Passagerer, Post, Frimærke-pakker og Fragt gods til moderate Priser.

Allinge Kirkenyt i Juli.

Døbte: 2.: Formand Peter Mandrup Tuxens Datter Maria Magdalene Bertha Tuxen af Allinge. 15.: Fiskehandler Karl Johannes Jakobsens Datter Ella Jakobsen af Allinge. 30.: Stenh. Otto Johannes Thorngrens Datter Aase Judith Thorngren af Allinge. Stenh. Karl Theodor Rømers Datter Sylvia Rømer af Allinge.

Begravede: 6.: Pige af Sandvig Thekla Maria Nielsen, 35 Aar.

Olsker Kirkenyt i Juli.

Døbte: 6.: Gdjr. Viggo Magelins Riis's Datter Elna Dorthea Riis af Skovgaard i Olsker. 16.: Smed Karl Peter Olsens Datter Ida Jensine Lovise Olsen af Humledal i Olsker.

Ægteviiede: 30.: Ungkarl Fisker Ernst Julius Munk og Pigen Johanne Ottoline Vilhelmine Hampe, begge af Tejn (i Allinge Kirke).

Begravede: 8.: Gdjr. Hans Mathias Holms Hustru Lise Marie f. Vestli af St. Lærkegaard i Olsker, 40 Aar.

Gudstjenester og Møder.

—0—

Søndag d. 6. Avgust.

Ols Kirke Kl. 7¹/₄.

Allinge K. Kl. 10 Skrm. Kl. 9¹/₂.

Kl. 3¹/₂ Møde i Sødskov i Olsker.

Herregaardsmissionær Carl Jensen fra Haslev taler.

Mandag d. 7. Avgust Fælles-Syfo-

reningsmøde i Allinge Menigheds-

hjem Kl. 2. Møde for K. U. F.

M. paa Menighedshjemmet, for

K. F. U. K. i Præstegaarden Kl. 8.

Tirsdag d. 8. taler Herregaardsmis-

sionær Carl Jensen fra Haslev paa

Næs Kl. 7³/₄.

Onsdag d. 9. taler Præsten paa Sko-

le-Engen i Tejn Kl. 7¹/₂.

Evan. luth. Missionsforening Allinge

Søndag Kl. 3¹/₂.

Rutsker Missionshus

Søndag Kl. 9¹/₂. O. Jensen

Fluefangere

til 5 Øre Stk. faas hos

J. B. Larsen

En Dreng

og en Pige kan straks faa Plads

paa Søndre Bedegadegaard,

Klemensker.

Reserve dele til Deerings

Slaa- og Høstmaskiner

er paa Lager. Reserve dele til andre

Mærker Slaamaskiner skaffes hurtigst muligt.

Nordlandets Handelshus.

Ligkister

og Ligtøj haves paa Lager.

Johannes Pedersen

Vestergade.

Linoleums-Tjære

er den bedste Sort til at dække Tag-pap med: denne sælges i hele, halve og kvart Tønder samt i Spande a 15 kg billigst i

Nordlandets Handelshus

Dame=Lingeri.

Fra Magasin du Nords Systue i København fører jeg stort Lager af Chemiser, Benklæder, Underliv, Underkjoler, Underskoerter og Natkjoler i mange Mønstre og til yderst billige Priser.

J. P. Sommer.

For Tiden har vi rigeligt Lager af

Danske grove Hvedeklid. Dansk Hvedestrømel Nr. 1

Flere Slags Skraaning af Majs og Byg. Smaa Majs: Stor tørret Majs. Alle Sorter er absolut prima Kvalitet.

Nordlandets Handelshus.

Senge=Udstyr.

Stort Lager af Dynesatin og Bolster samt prima lette damprensede Fjer og Dun er hjemkommet.

Dyner syes og stoppes gratis og leveres hurtigt.

Stort Lager af Vattæpper i flere Størrelser og Farver.

J. P. Sommer,

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.

Høsalt

sælges til billigste Priser fra

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Brødrene Anker Jernstøberi & Maskinfabrik

Vandsnegle, Centrifugalpumper til Tømning af Tørvemoser og Mergelgrave. Hesteriver, Selvbindere, Slaa- og Mejmaskiner. Reparationer af Høstmaskiner.

Høstriver

Strygesp aan, Lebomme og bedste franske Høstleer anbefales fra

Allinge Kolonial & Produktforretning.

Tegn Abonnement paa

Nordbornholms Ugeblad.

Ca. 200 Par Arbejdssokker

sælges for 28 Øre pr. Par saalænge Lager haves.

Nordlandets Handelshus.

Kaffe, The,
Chokolade og Cacao samt alle

~~~~~ Kolonialvarer ~~~~~

i fineste og bedste Kvaliteter og til billigste Priser
anbefales fra

Allinge Kolonial & Produktforretning.

Allinge Bogtrykkeri anbefales. Telefon 74.

Høj Pris betales

for hvid vasket Uld og strikkede Uld-Klude, naar Varer tages i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Aktieselskabet

Coldings kontrollerede Foderblandinger

faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Restbeholdningen af Straahatte

sælges med stor Rabat.

Nordlandets Handelshus

Arbejdstøj.

Stort Udvalg i prima stærkt Arbejdstøj er hjemkommet og bedes De i egen Interesse se mit Lager og høre mine Priser, før De køber Deres Forbrug.

J. P. Sommer,

Magasin du Nords Udsalg i Allinge.

Badeartikler

køber De billigst i

Nordlandets Handelshus.

Uldgarn.

Jeg har stort Lager af prima dansk og engelsk Uldgarn i sort og graat og sælger yderst billigt.

J. P. Sommer.

NB. Ren Uld og rene uldne

Klude købes til høj Pris.

1 Kaleschevogn

1 Promenadevogn og 1 Herre-cykel, brugte, men gode er til Salg. Bladets Kontor anviser.

Bedste

Yorekshire Dampkul.

Vi har et lille Parti af disse gode Kul, som vi anbefaler Landmændene at købe og hente, for at have til Tærsketiden kommer. Pris 7 Kr. pr. Hektoliter.

Nordlandets Handelshus

Spegesild.

Nysaltet bornholmsk Spege-sild haves paa Lager i Fjerdinger og Ottinger og sælges til billigste Dagspris pr. kontant.

Bestillinger paa saltet Sild modtages gerne.

I. B. Larsen

De ere lavede af Knivstaal!

Dølcher Roehakker med Knive.
do. do. uden do.

Den rigtige Slags, som holder er

Rixford Høforke,

hjemmelavede River,

do. Høforke,

franske støbestaals Høstleer,

billigst i

Nordlandets Handelshus.

Røget Laks

i Skiver i 1/2 og 1/4 kg. Daaser, haves paa Lager.

I. B. Larsen

Olsker Skydeselskab

afholder sin aarlige Præmieskydning ved Tejn Lørdag den 5. Avgust Efterm. Kl. 2.

Ny stor Sending af

Læder-Tagpap

prima Kvalitet i 18 og 24" Bredde er hjemkommet og sælges til allerlaveste Pris pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

By- og Herredsfuldmechtig

Johannes Kotoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Forn. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Krystal

Soda

Pulveriseret

Blegsoda, Ludpulver af alle Mærker. Vi har endnu rigeligt Lager af disse Varer og sælger gerne i passende Kvanta — men kun til Forbrugerne.

Nordlandets Handelshus

To 2-Vær. Lejligh.

— centralt beliggende i Allinge — den ene med Køkken, er til Leje, om ønskes delvis møbleret. Bogtrykkeriet anviser.

Patronhylstre.

Kaliber 12 og ladte Patroner Kaliber 12 med Høse- og Harehagl, er hjemkommet.

I. B. Larsen.

Prima Drænrør

i Dimensioner 4", 3" og 1 1/4" er paa Lager. I de allerførste Dage venter vi endvidere et Parti Drænrør af 1 1/2" og 2".

Bestillinger modtages. Prisen opgives pr. kontant.

Nordlandets Handelshus

Cement, Tagpap,
Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre,
Riste og Rensejager anbefales til billigste Priser.
Allinge Kolonial- Produktforretning.

Magasin du Nords Udsalg

Telsfon 5 Allinge Telefon 5

Jeg har daglig faaet stor Tilførsel af nye Varer
og anbefaler eksempelvis:

Prima enkelt og dobbelbredt Dowlas og Medium
samt blegel og ublegel Lærred i mange
Kvaliteter og til yderst billige Priser.

Prima vaskeægte Bomuldstøj og Zefyrlærred
i stort Mønster-Sortiment.
Prima Vaskestoffer til Kjoler og Bluser.

Stort Udvalg i hvide og mønstrede Bluseliv
og Kjoler i Viole og Frottestof

Stort Udvalg i hvide, sorte og kulørte Strøm-
per i mange Kvaliteter.

Stort Udvalg i Traad-Handsker, Glace-
Handsker og Ruskind-Handsker.

Stort Udvalg i Jabots, Stormslør, Strand-
tørklæder og Strandhuer.

Stort Udvalg i Badedragter og Badesko,
Badehætter, Haandklæder
og Badekaaber.

Stort Udvalg i alt til Kjølesyning henhørende.

Se mit Lager og hør min Pris, før de køber
Deres Forbrng.

J. P. Sommer,

Magasin du Nords Udsalg i Allinge.

Friskmalet og finmalet Grutning til Grisene.

Vi har rigeligt Lager af alle Sorter ren Majsskraa, ren Byg-
skraa, — Blandet Skraa, som bestaar af lige Dele Majs og bornholmsk
Byg. Dansk Hvedestrommel Nr. 1, Danske Hvedeklid og et lille Parti
dansk Svinemel. Palmekagemel til Blanding er et sundt Foderstof.
Priserne ere billigst ved kontant Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Til Nedlægning af Sild anbefales St. Ypes Salt

til billigste Dagspris fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Vi har

1 ny Deerings Slaamaskine

staaende fra Ifjor. Denne sælges for 210 Kr. pr. kontant.

Deerings komplette Slaamaskinknive, Knivblade og
andre Reservedele er paa Lager.

Nordlandets Handelshus.

Til Stegning og Bagning
anbefales vort ekstragode Plantefedt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Hylden blomstrer

og sætter Bær. Sval og kølig og
grøn staa den og breder sine hvide
Blomsterskærme, sine runde hvide
Cirkler ud. Husmandskonerne pluk-
ker Blomsterne og tørrer dem i Vin-
ous-armen, det bliver til Hyldethe
i Vinter, naar Rollingerne er forkø-
lede. De grønne Bær sylter de i
Eddike og kalder dem for Kapers,
og de modne Bær laver de Saft af.
Hylden er et nyttigt Træ. Allerede
Henrik Smid omtaler Hyldebær i
sin Lægebog. — „De er gode for
mange Onder“, siger han, „i Sær-
deleshed til Krydderposer for Tand-
værk og Ørenpine“, — men tilføjer
han, „ogsaa for Gigt og for Barsel-
kvinder“.

Hylden er ikke oprindelig noget
dansk Træ, selv om den har levet
her længe, skriver Turdus i „Kbh.“
I Sverige kaldes Hylden for „Dan-
skablod“, — ifølge et Sagn om, at
Hylden spirede op efter et tabt dansk
Slag i Kalmareggen.

Sagn og Myther omsvæver Hyl-
den. H. C. Andersen har i flere
af sine Eventyr og Dramaer givet
Overtroen om „Hyldemor“ Udtryk.

Gamle Damer og graaskæggede
Ungkarle plukker Hyldegrene, naar
de om Sommeren ligger paa Landet,
de stiller Grenene i Vinduet og tror
at det beskytter mod Fluier og Myg
— hvad det vistnok ogsaa gør.

Det nordiske Navn „Hyld“, det
tyske Navn „Hollunder“ og det en-
gelske Navn „hollow“ betyder hul,
og hentyder utvivlsomt til Hyldens
hule, af Marv fyldte Grene.

Men alt det er jo ligegyldigt. —
Hylden ser — og det er det vigtig-
ste — saa skøn ud i denne Tid
med sine hvide Hjul slaaet ud, over-
broderet staa den og drømmer i
den lyse Nat.

Generalens Ko.

Ved en sydamerikansk Garnisons-
by havde Generalen faaet opdyrket
et Stykke Jord, hvor hans eneste
Ko skulde gaa og græsse. Jord-
stykket laa mellem to Veje, og der
havde før været en Fodsti over det.
Generalen satte en Soldat til at holde
Vagt, for at ingen skulde benytte
den gamle Sti, og paalagde ham paa
det strengeste at paase, at ingen gik
over Jorden.

Dagen efter kom Generalens Frue
gaaende og vilde tage Vejen tværs
over Marken.

— Ingen faar Lov til at passere
her, sagde Soldaten og satte Bajo-
netten i Vejen for hende.

— Ved De, hvem jeg er, udbrød
Fruen indigneret.

— Nej, Frue, svarede Soldaten,
jeg aner ikke, hvem De er. Jeg
ved bare, at De ikke er Generalens
Ko. og ingen anden end den har
Lov til at sætte sine Ben paa denne
Græsmark.

Husk, hvis du vil være afboldt.
Vær ikke paastaaelig, selv om du
ved, at du har Ret!

Spørg ikke nysgerrig, naar det
gælder andres Sager!

Vurder ikke andres Ting lavt,
fordi det er noget, du ikke selv
ejer!

Tro ikke at andre har det bedre
end du!

Sig ikke, at du aldrig har faaet
noget godt i din Leveid!

Tro ikke alt det gale, du hører!
Fortæl ikke Sladder!

Gør ikke Nar af andres Frygt!

Klag ikke for lidt Smerte, og mød
Modgang med Smil!

Lær at passe dine egne Sager!
Det er en meget vigtig Regel.

Forsøg at være sand og oprigtig
og lev efter den gyldne Regel: Gør
mod andre, hvad du vil, at andre
skal gøre mod dig“.

Korsetter.

Magasin du Nords Udsalg i Allinge

har det største Lager af Korsetter i ekstra gode Faconer og
i saavel ganske billige som bedre Kvaliteter. Prima Pasform.

J. P. Sommer.

Icopal-Tagfilt behøver ingen Vedligeholdelse!

Den sælges i Ruller — 1/2 Meter brede — 20 Meters Længde — og
til laveste Pris pr. Kontant i

Nordlandets Handelshus.

Vi anbefaler

vort velassorterede Lager af

Isenkram, Glas, Porcellæn og Fajance

til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Allinge

Ur- og Guldsmedeforretning

anbefales.

NB. Navn isættes gratis i Løbet af 1/2 Time.

Telefon 93.

A. M. Lindberg.

Prøv vor udmærkede

MARGARINE

og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris.
Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Store Fordele opnaas

ved at købe Manufakturvarer i

Nordlandets Handelshus.

Vi har stort Lager og sælger trods de enorme Prisstigninger
til yderst billige Priser.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Nyt stort Lager af Skjorter, Strøm-
per, Sokker, Underbeklædning i Uld
og Maccosan, Seler og Sokkeholdere,
Manchetskjorter i hvidt og kulørt,
Flipper, Slips og Veste er hjemkom-
met og anbefales til billige Priser.

J. P. Sommer,

Magasin du Nords Udsalg, Allinge.